

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl v hlavním líčení konaném dne 3.6.2024 v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Heleny Przybylové a přísedících Petra Skaly a Věry Štampachové

takto:

Obžalovaný

██████████

nar. ████████ v ████████, bez zaměstnání, trvale bytem ████████, ████████, t.č. ve vazbě
ve ████████ v této trestní věci,

s e z p r o š t ů j e

podle § 226 písm. c) trestního řádu obžaloby státního zástupce Krajského státního zastupitelství v Plzni ze dne 28.3.2024, sp.zn. 2 KZV 64/2023 pro skutek, že

dne 17.09.2022 v době nejméně od 18:55 hod. do 20:01 hod. v Plzni, v křovinatém a zalesněném porostu mezi areálem Fakultní nemocnice Plzeň, ul. E. Beneše a ulicí Samaritskou, z nezjištěných příčin zaútočil na poškozeného ████████, nar. ████████ a v úmyslu poškozeného usmrtit jej opakovaně udeřil tupým předmětem do hlavy a opakovaně bodl ostrým nástrojem, pravděpodobně nožem, do oblasti zadní strany hrudníku, čímž poškozenému způsobil poranění v oblasti mozkové části hlavy - tržně zhmožděné rány a krevní výrony v měkkých pokrývkách hlavy, tzv. brýlový krevní výron kolem pravého oka, otevřené poranění v čelní krajině vpravo, pronikající do dutiny lebeční, tržně zhmožděné rány v měkkých pokrývkách lebních s úlomkovými zlomeninami čelní (frontální) kosti vpravo a zlomeninami spodiny (base) lebeční v rozsahu přední a střední jámy vpravo, krvácení mezi měkké pleny mozku a mozečku, otok mozku; poranění v oblasti obličejové části hlavy - zlomeninu těla dolní čelisti vpravo, tržně zhmožděnou ránu na pravé tváři, drobnou

Shodu s prvopisem potvrzuje: Bc. Andrea Švihoříková.

tržnou ránu s krevním výronem na slizniční ploše dolního rtu vlevo, korespondující s incizálními hranami řezáků, drobné tržné rány v oblasti ušních boltců, oděrky kůže, dále poranění v oblasti zadní strany hrudníku - celkem čtyři bodné či bodnořezné rány, tři z ran způsobily poranění nitrohrudních orgánů - jedna pronikla do horního mediastina, dvě pronikly do pohrudničních dutin, čtvrtá rána končila ve stěně hrudní, nebyla pronikající, kdy bezprostřední příčinou smrti [REDAKCE] byl úrazový šok v rámci polytraumatu spojeném s rozsáhlým vnitřním krvácením,

t e d y

měl jiného úmyslně usmrtit,

č í m ž m ě l s p á c h a t

zločin vraždy podle § 140 odst. 1 trestního zákoníku,

neboť nebylo prokázáno, že tento skutek spáchal obžalovaný.

Odůvodnění:

1. Obžalobou státního zástupce bylo obžalovanému kladeno za vinu jednání popsané ve výroku rozsudku, jenž bylo právně kvalifikováno jako zločin vraždy dle § 140 odst. 1 trestního zákoníku. Po provedeném dokazování v hlavním líčení soud dospěl k závěru, že nedošlo k nashromáždění a provedení takových důkazů, které by byly z pohledu soudu dostatečné k závěru o vině obžalovaného daným skutkem, proto bylo rozhodnuto způsobem uvedeným ve výroku rozsudku.
2. V přípravném řízení obžalovaný nevypovídal. V hlavním líčení pak jednoznačně popřel, že by se dopustil předmětného jednání. Uvedl, že poškozeného [REDAKCE] znal asi tři měsíce, byli spolubydlíci na ubytovně a současně spolu byli zaměstnání přes stejnou pracovní agenturu, střídali se na směnách. Kromě toho spolu „chodili ven“ a pili alkohol. Dle výpovědi obžalovaného byl poškozený [REDAKCE] v konzumaci alkoholu mnohem aktivnější než on, pravidelně za tím účelem vyrazel ven a s někým se scházel. Oba v rozhodné době bydleli na ubytovně v [REDAKCE] na stejném pokoji, jejich vztah hodnotil obžalovaný jako kamarádský. Po dobu asi pěti dnů s nimi na pokoji bydlela i [REDAKCE], což byla žena, kterou s poškozeným potkali venku a dali se do řeči. Obžalovaný uvedl, že tato žena inklinovala k němu, měli spolu i pohlavní styk. Obžalovaný současně popřel, že by tato žena měla mít bližší vztah i s poškozeným [REDAKCE], kdy uvedl, že poškozeného vyložení odmítala, tudíž on ani neměl důvod na ní žárlit. Navíc, jak uvedl, mu tato žena v intimním soužití nevyhovovala, takže jí nakonec z ubytovny „vyhodil“. Jeho poslední setkání s poškozeným proběhlo tak, že po něm chtěl poškozený doprovodit někam s tím, že se po cestě „napijou“. Oba jeli z ubytovny trolejbusem k [REDAKCE] [REDAKCE]), poté jeli dále k [REDAKCE], a dále šli pěšky. Rozešli se u lesíka poblíž [REDAKCE] na [REDAKCE], kde měl mít dle obžalovaného poškozený nějakou schůzku, o níž mu více neřekl, pouze mu dal peníze, aby koupil další láhve vodky s tím, že se později potkají na trolejbusové zastávce poblíž. Obžalovaný uvedl, že následně šel do Penny marketu, kde koupil dvě láhve vodky, svačil, pozvracel se, protože mu nebylo dobře, a cca za hodinu čekal na poškozeného na smluveném místě, ale ten zde nebyl. Obžalovaný jej chvíli hledal a poté se vrátil sám na ubytovnu, kam už poškozený nedorazil. Pokud byl obžalovaný konfrontován s tím, že podle kamerových záznamů měl s poškozeným procházet [REDAKCE] (prochází pod [REDAKCE]), tak uvedl, že trolejbusem dojeli k prodejně Lidl a pak šli danou ulicí (což odpovídá ulici [REDAKCE]), přešli přes koleje do lesíka a obešli nemocnici, čímž se dostali do ulice [REDAKCE], kde se rozešli. Bezprostředně kolem areálu fakultní nemocnice prochází dlážděný chodník pro pěší, na nějž z levé

strany přilehá lesík, kde byl později nalezen mrtvý poškozený, z druhé strany lesíka pak vede [REDAKCE], která rovněž ústí do ulice [REDAKCE].

3. Obžalovaný vypověděl, že do předmětného lesíku normálně chodil s „fetákama“ aplikovat si drogu, nicméně předmětného dne přímo do lesíku nešel. Současně popřel, že by měl s poškozeným jakýkoliv spor či hádku, neměl žádný důvod jej napadat. Je pravdou, že poškozený chtěl častěji chodit pít alkohol, ale když na to obžalovaný neměl chuť, tak prostě odešel sám na ubytovnu. Obžalovaný naznačil, že ostatně proto poškozeného, který se neobjevil na smluveném místě, daného dne ani příliš nehledal, neboť toto se v minulosti stávalo. Stejně tak se stávalo, že poškozený nepřišel na ubytovnu a „skončil někde za [REDAKCE]“. Obžalovaný dále zpochybnil, že by měl několik dní po „ztracení se“ poškozeného ukončit své zaměstnání i ubytování na dané ubytovně, podle něj u zaměstnavatele dále pracoval a bydlel na této ubytovně. Uvedl, že mobilní telefon poškozeného i předtím normálně užíval, takže to činil dále, připustil, že jej dal do zastavárny a později znovu vyzvedl. Předmětného dne s sebou na procházce s poškozeným neměl nuž, ten normálně nenosí, neboť to dle něj „přináší smůlu“. Obžalovaný připustil, že je levák. O smrti poškozeného se obžalovaný dozvěděl z televize, z místních zpráv, a od „fetáků“, kteří měli najít jeho peněženku.
4. Ze spisového materiálu vyplývá, že tělo poškozeného [REDAKCE] našli dne 22.9.2022 v nočních hodinách (po 23 hodině) svědci [REDAKCE] a [REDAKCE], a to v podstatě tak, že se pohádali, když při hádce začala sv. [REDAKCE] utíkat do lesního porostu poblíž [REDAKCE] a při tomto běhu ve tmě lesním porostem narazila na tělo poškozeného, takže následně tyto svědci zavolali policii. Ze znaleckého posudku soudních lékařů [REDAKCE] a [REDAKCE] [REDAKCE] vyplynulo, že bezprostřední příčinou smrti poškozeného byl úrazový šok v rámci polytraumatu spojeném s rozsáhlým vnitřním krvácením, kdy u tohoto došlo k těžkému poranění hlavy způsobenému tupým předmětem a poranění hrudníku způsobenému ostrým předmětem. V oblasti hlavy byly u poškozeného shledány tržně zhmožděné rány a krevní výrony v měkkých pokrývkách hlavy, otevřená poranění v čelní krajině vpravo pronikající do dutiny lebeční, zlomeniny čelní kosti vpravo, zlomeniny spodiny lebeční vpravo, krvácení mezi měkké pleny mozku a mozečku, otok mozku a brýlový krevní výron kolem pravého oka. V obličejové části pak poškozený dále utrpěl zlomeninu dolní čelisti vpravo, tržně zhmožděnou ránu na pravé tváři a další drobné tržné rány. S ohledem na lokaci všech těchto zranění na pravé straně uvedli znalci, že zranění pravděpodobně způsobil poškozenému levák. V oblasti zad pak byly u poškozeného zjištěny čtyři bodné či bodnořezné rány, kdy tři z nich poranily nitrohruční orgány a dvě pronikly do pohrudničních dutin. Následkem daného zranění bylo přerážnutí hrudní míchy a rozříznutí stěny oblouku srdečnice, což vedlo k vnitřnímu krvácení do levé dutiny pohrudniční. Dále došlo k částečnému probodnutí dolních laloků plic. Všechna tato zranění vznikla v důsledku opakovaného fyzického napadení druhou osobou s použitím tupého a ostrého předmětu (např. kámen a nuž). Konečným útokem vedoucím ke smrti poškozeného pak byl útok v oblasti zad. V době poranění hlavy poškozený vykazoval vitální reakce, tudíž nejprve proběhl útok vůči hlavě poškozeného, teprve poté útok do oblasti zad. Na základě stádia rozvoje hnilobných změn bylo současně zjištěno, že ke smrti poškozeného došlo v době 4 až 5 dní před nálezem těla (tedy 17. - 18.9.2022). U poškozeného bylo současně zjištěno silné ovlivnění alkoholem, kdy z toxikologického vyšetření (a znaleckého posudku [REDAKCE]) vyplývá, že v krvi poškozeného byl prokázán etylalkohol o koncentraci 3,36 g/kg a v moči 4,40 g/kg, což svědčí o těžkém stupni opilosti až akutní otravě alkoholem.
5. Z dalších provedených důkazů vyplynulo, že osobní věci poškozeného [REDAKCE] (peněženku s doklady a písemnostmi) našli sv. [REDAKCE], [REDAKCE] a [REDAKCE], když si do lesíka u [REDAKCE] šli aplikovat pervitin. Peněženka podle těchto svědků byla pohozená v křoví a byl v ní občanský průkaz a platební karta, kterou si jmenovaní vzali a pomocí této platili v obchodech. Sv. [REDAKCE] pak v přípravném řízení při prověrce na místě ve smyslu § 104e trestního řádu označil jednak místo, kde našli peněženku poškozeného, a dále i obchody, v nichž použili jeho platební kartu. Z protokolu o ohledání místa činu (čl. 137 a násl.) vyplývá, že na tomtéž místě, které označil sv. [REDAKCE], byly nalezeny při ohledání místa činu písemnosti, a to lékařská zpráva o ošetření

poškozeného, jeho aktivační kód u [REDAKCE], potvrzení registrace do hazardních her na jméno [REDAKCE] a lístek s údaji této osoby, peněženka a obal od SIM karet. Díky příslušným výpisům vztahujícím se k transakcím uskutečněným platební kartou poškozeného (čl. 320-328) bylo zjištěno, že v souladu s tím, co uvedli svědci výše uvedení o užití platební karty poškozeného, došlo k takovému prvnímu užití platební karty již dne 18.9.2022 v 12:21 hod. (placeno ve stánku Traficon [REDAKCE], [REDAKCE], což je místo, které označil i sv. [REDAKCE] při prověrce na místě). Předtím dne 17.9.2022 byla daná platební karta užívána v brzkých ranních hodinách, tedy nejspíše ještě poškozeným, který v té době prokazatelně žil (vyplývá z kamerových záznamů).

6. Sv. [REDAKCE] ve své výpovědi v přípravném řízení (v hlavním líčení čten úřední záznam o podaném vysvětlení dle § 211 odst. 6 trestního řádu) potvrdila to, co uvedl obžalovaný, tedy že se v období srpna či září 2022 náhodně potkala s obžalovaným na hlavním nádraží v Plzni, když v té době hledala ubytování a práci. Obžalovaný ji nabídl ubytování u sebe na ubytovně s tím, že by se jí mohl poptat i po práci. Na ubytovně se zapsala a šli spolu na pokoj obžalovaného, kde bydlel další člověk – [REDAKCE] (evidentně poškozený). Ona měla s obžalovaným pohlavní styk, na ubytovně spala spolu s ním v jedné posteli. Dle svých slov s [REDAKCE] pohlavní styk neměla, tento na ní „nic nezkoušel“. Další den jí obžalovaný brzy ráno z pokoje vyhodil, přičemž ona neví proč. Od té doby na ubytovně nebyla, asi týden na to potkala poškozeného, pobavili se spolu a od té doby ani jednoho z nich neviděla. Začátkem září 2022 odjela do Prahy, kde již zůstala.
7. Vedoucí ubytovny sv. [REDAKCE] pak uvedla, že obžalovaný s poškozeným bydleli na pokoji č. [REDAKCE], a to obžalovaný od 19.4.2022 a poškozený od 19.8.2022 (svědkyně zjistila dané údaje z ubytovací knihy dané ubytovny). Obžalovaného viděla naposledy dne 23.9.2022, kdy se odstěhoval, neboť neměl na zaplacení dalšího ubytování a poškozený [REDAKCE] byl „odepsaný“ z ubytovny dne 20.9.2022. Současně svědkyně uvedla, že ví o pobytu sv. [REDAKCE] na pokoji jmenovaných, stejně jako uvedla, že jí sv. [REDAKCE], další pracovnice z ubytovny, svědčila, že dne 17.9.2022 měla konflikt s opilým poškozeným, kterému nastříkala slzný plyn do očí (v ranních hodinách).
8. U výše uvedených svědků soud za splnění zákonných požadavků (§ 211 odst. 1 a § 211 odst. 6 trestního řádu) přečetl jejich výpovědi či podaná vysvětlení učiněná v přípravném řízení, kdy s ohledem zejména na skutečnost, že se svědci vyjadřovali pouze k okolnostem předcházejícím či následujícím po usmrcení poškozeného, aniž by byli očitými svědky činu či jakékoliv podstatné skutečnosti na straně obžalovaného, soud nepovažoval jejich osobní výslech v hlavním líčení za nutný. Soud přistoupil k výslechu sv. [REDAKCE], pracovnice ubytovny, která potvrdila, že jak obžalovaný, tak poškozený bydleli spolu na ubytovně, oba měli ubytování hrazeno pracovní agenturou, která je zaměstnávala, a podle svědkyně spolu vycházeli vcelku dobře. Dotyčná si vybavila určitý konflikt pouze v souvislosti s ženou, kterou si na ubytovnu přivedl poškozený a s níž se hlučně bavil, což obžalovanému mělo vadit. Svědkyně potvrdila událost, při níž si tato žena měla přijít pro věci poškozeného na ubytovnu, kdy následně již poškozeného svědkyně neviděla. K této ženě si svědkyně nebyla schopna vybavit jméno. Když jí byly soudem ukázány fotografie svědkyň [REDAKCE] (což byla žena, kterou si dle své i její výpovědi měl na ubytovnu přivést obžalovaný, nikoliv poškozený) a fotografie sv. [REDAKCE] (žena, jenž našla tělo poškozeného), tak svědkyně nikoho neoznačila. Výpověď této svědkyně, ostatně ani svědkyně [REDAKCE], rovněž pracovnice dané ubytovny, pak neodpovídají výpovědi obžalovaného ani sv. [REDAKCE], neboť ti oba tvrdili, že to byl právě obžalovaný, kdo si sv. [REDAKCE] na ubytovnu přivedl, nikoliv poškozený [REDAKCE]. Sv. [REDAKCE] jako danou ženu pobývající na ubytovně s poškozeným, a následně se zajímající o věci poškozeného, identifikovala právě sv. [REDAKCE] (nicméně její předchozí popis této osoby vůbec neodpovídá vizáži dané svědkyně, kterou pak dle svých slov určitě poznala). Zatímco výpověď sv. [REDAKCE] v základních rysech korespondovala s ostatními důkazy, výpověď sv. [REDAKCE] z tohoto rámce velmi podstatným způsobem vybočovala (svědkyně hovořila o tom, že viděla poškozeného ještě v době, kdy už obžalovaný na ubytovně nebydlel, dále hovořila o jakési události, jíž má z doslechu, že poškozený měl pobodat právě danou ženu apod.). Soud tak výpovědi sv. [REDAKCE] nepřikládá přílišnou relevanci, s ohledem na jiné důkazy lze konstatovat, že tato byla,

at' už vědomě či nevědomě, značně zkreslená. Dle sv. [REDAKCE] byly vztahy obžalovaného s poškozeným konfliktní, a to zejména díky povaze poškozeného [REDAKCE], který byl často opilý a okolí verbálně napadal. Ani výpověď sv. [REDAKCE] pak nepřinesla žádnou podstatnou informaci ve vztahu k projednávané věci. Nebylo jí zjištěno, že by obžalovaný s poškozeným v době, kdy spolu bydleli na ubytovně, měli jakýkoliv konflikt závažnější povahy, naopak z ní spíše vyplývá, že tito spolu chodili ven, tedy spolu udržovali nějaký společenský kontakt. Stejně tak z výpovědi nevyplývá žádná okolnost nasvědčující tomu, že by po zmizení poškozeného činil obžalovaný nějaké podezřelé kroky či aktivity, jež by nasvědčovaly jakémukoliv jeho spojení s danou událostí.

9. V přípravném řízení byly dále prověřovány listiny nalezené poblíž místa činu, které měl mít původně u sebe poškozený, konkrétně „hráčská registrace“ a rukou psaná osobní data znějící na jméno [REDAKCE], přičemž tento potvrdil, že se na ulici setkal s poškozeným, tento po něm žádal, aby mu na své jméno zřídil danou registraci, což učinil. Poté po něm chtěl další služby, které již svědek odmítl. Tento potvrdil, že poškozený se pohyboval ve společnosti dalšího muže, jehož popis odpovídal obžalovanému, když i samotný obžalovaný o této události ve své výpovědi hovořil. Lze konstatovat, že daná výpověď nikterak nepřispěla ke zjištění rozhodných skutečností ve věci. Obdobný závěr lze učinit o podaných vysvětlení dalších osob, které tím pádem soud považuje za nadbytečné blíže rozvádět (sv. [REDAKCE] či sv. [REDAKCE]).
10. Z dalších listinných důkazů (příslušných potvrzení – viz čl. 532 a násl.) vyplývá, že poškozený, stejně jako obžalovaný, byli zaměstnání přes pracovní agenturu [REDAKCE] přičemž poškozený byl naposledy v zaměstnání dne 16.9.2022, další plánovanou pracovní směnu měl 19.9.2022, na níž již však nenastoupil. Obžalovaný po 17.9.2022 (kdy byl naposledy zaznamenán pohyb poškozeného) nastoupil na noční směnu dne 18.9.2022 a dne 19.9.2022. Další směnu měl mít dne 21.9.2022, nicméně na tuto již nenastoupil, proto s ním byl ukončen pracovní poměr (v návaznosti na to bylo ukončeno i jeho ubytování na ubytovně). Uvedený mechanismus vysvětlila sv. [REDAKCE], která uvedla, že bylo běžnou praxí, že agentura [REDAKCE] ubytovávala své zaměstnance v dané ubytovně, a následně za ně přímo ubytovateli platili nájem, přičemž pokud došlo k ukončení pracovního poměru, agentura okamžitě ukončila platby (případně je převedla na jiného svého zaměstnance) a ubytovaný si musel následně ubytovnu platit sám nebo jí opustit. Tímto způsobem dle ní skončilo ubytování jak obžalovanému, tak poškozenému.
11. Obžaloba dovozovala vinu obžalovaného předmětným skutkem především z kamerových záznamů, z nichž vyplývá, že obžalovaný dne 17.9.2022 v cca 18.55 hod. se pohyboval v přítomnosti poškozeného v místech chodníku vedoucího kolem areálu [REDAKCE] sousedícího s lesíkem, kde byl poškozený později nalezen mrtvý, kdy současně od této chvíle již nebyl pohyb živého poškozeného kýmkoliv zaznamenán, a to včetně kamerových záznamů. Současně předpokládaná doba jeho úmrtí stanovená soudními znalci v podstatě zcela odpovídá tomu, že okamžik bezprostředně následující po vstupu obžalovaného s poškozeným do dané oblasti, byl i možným okamžikem násilné smrti poškozeného. Kromě toho byly na místě poblíž nálezů těla poškozeného nalezeny pachové stopy, jež byly ztotožněny s obžalovaným.
12. Z kamerových záznamů z ubytovny v [REDAKCE] vyplývá, že dne 17.9.2022 spolu obžalovaný s poškozeným odcházeli ven jednak v brzkých ranních hodinách, kdy se společně i vrátili na ubytovnu, jednak v 18:22 hod., kdy oba prochází vrátnicí a na poškozeném je zřejmé, že je pod vlivem alkoholu (má vrávoravou chůzi). Tento je zachycen nejen kamerami ve vrátnici ubytovny, ale i po cestě z pokoje po schodišti. Jeho evidentně vrávoravá chůze pak vcelku odpovídá závěrům znaleckého posudku toxikologického, jímž byla u poškozeného konstatována taková koncentrace alkoholu v těle, jíž lze hodnotit jako těžkou opilost či otravu alkoholem (nutno říci, že samotné pohybové projevy poškozeného na kamerách rozhodně k závěru o takto těžké opilosti nevedou, tedy lze dovodit, že poškozený konzumoval alkohol i v době následující po opuštění ubytovny či byl na vliv alkoholu velmi dobře adaptovaný). Následně byli obžalovaný s poškozeným zachyceni dalšími kamerami umístěnými v ulici [REDAKCE] u zadního traktu patologie [REDAKCE], a to ve směru, kudy vede chodník podél objektu nemocnice ústící do ulice [REDAKCE]. Takto zde procházeli

v cca 18:54 hod. Místo, kde byl později nalezen mrtvý poškozený se nachází v lesním porostu nalevo od daného chodníku – chodník je oddělen zábradlím od daného porostu, přičemž z druhé strany k tomuto přiléhá ulice Samaritská (dané místo má v podstatě povahu rokle zarostlé stromy a dalším rostlinstvem – chodník podél nemocnice i ulice Samaritská jsou nad úrovní terénu dané rokle). V době, kdy obžalovaný s poškozeným prochází kolem předmětných kamer, je dosud světlo, což je zřejmé z daného kamerového záznamu. Následně již za tmy v 20:01 hod. ze stejného místa, kudy do dané oblasti oba vešli, vychází postava evidentně dle oblečení a další vizáže odpovídající obžalovanému. Obžalovaný je pak zachycen v 20:40 hod. kamerami na ubytovně, později z této opět odchází a vrací se v 22:21 hod. Je možno konstatovat přes určité nesrovnalosti ve výpovědi obžalovaného týkající se cesty, již absolvoval s poškozeným, že v podstatě uvedl, že se na místě, kde byl zachycen na kamerách, v doprovodu poškozeného zdržoval. Jeho výpověď již nikterak nezduodňuje, proč byl na kamerách zastižen sám v 20:01 hod., jak vychází po chodníku vedoucím kolem zmíněného lesíku, když on sám tvrdil, že se měl s poškozeným shledat na zastávce u obchodu Penny cca po hodině od jejich rozchodu, když tam už poškozený nedorazil. Současně z výše uvedených časů záznamů vyplývá, že okamžiky, kdy oba vcházejí po chodníku vedoucímu kolem [REDAKCE] přiléhajícímu k lesíku, kde byl později poškozený nalezen mrtvý, a kdy ze stejného místa vychází pouze obžalovaný, od sebe dělí cca jedna hodina. Tento důkaz vrhá určité podezření na obžalovaného, který byl evidentně poslední osobou, s níž byl poškozený zachycen na kamerách v době, která odpovídá dle soudně znaleckého posudku době úmrtí poškozeného, přičemž to, že dotýčný nejspíš byl usmrcen právě v uvedenou dobu lze dovozovat i ze skutečnosti, že již následujícího dne kolem poledne svědci, jenž měli dle své výpovědi nalézt peněženku poškozeného, již platí pomocí jeho platební karty. To vše za předpokladu, že v době, kdy byla peněženka poškozeného nalezena svědky pohozená v lese, již byl poškozený mrtev (vyloučit samozřejmě není možné ani variantu, že svědci vzali peněženku zemřelému poškozenému, aniž by nahlásili nález těla, či to, že peněženku mu vzala jiná osoba, která jí následně pohodila na místě, kde byla nalezena výše uvedenými svědky). Nicméně dle náhledu soudu lze na základě uvedených důkazů jednoznačně dospět k závěru, že právě v noci dne 17.9.2022, resp. v době po 18:54 hod. tohoto dne, byl poškozený usmrcen. Na druhou stranu nelze učinit závěr, že byl usmrcen v úzké časové souvislosti s daným časem, že by bylo vyloučeno jeho usmrcení např. i následující den. Dle náhledu soudu současně žádný z provedených důkazů nevylučuje verzi obžalovaného, že zatímco poškozený měl v daném lesíku sraz s další osobou, poškozený prošel po chodníku až k ulici [REDAKCE], učinil nákup, o kterém hovořil, a cca za hodinu, jak byli domluveni přišel na smlouvené místo, a jelikož zde poškozený nebyl, vracel se stejnou cestou, tedy chodníkem kolem areálu [REDAKCE] do [REDAKCE], odkud mohl využít MHD k přesunu na ubytovnu. Ze samotné přítomnosti obžalovaného ve společnosti poškozeného v blízkosti místa činu nelze bez dalšího dovodit jednoznačný závěr o tom, že poškozený byl usmrcen právě obžalovaným.

13. Ze soudně lékařského posudku vyplývá, že se jednoznačně jednalo o poměrně intenzivní útok druhé osoby, která s ohledem na lokaci ran v obličeji a na hlavě je levákem, čemuž obžalovaný odpovídá – tento sám uvedl, že je levák. Tedy jedná se o další okolnost podporující závěr o tom, že obžalovaný by mohl být daným útočníkem, nicméně ani toto není dle náhledu soudu dostatečným důvodem k takovému závěru, neboť „byť“ „leváci“ jsou v populaci zastoupeni v mnohem menší míře než „praváci“, stále to není okolnost, na níž by bylo možno založit závěr o vině obžalovaného daným činem.
14. Poslední stopou poukazující na přítomnost obžalovaného na místě činu byly nalezené pachové stopy. Otisk pachové stopy č. 6 zajištěné při ohledání místa činu na zemi v místě nálezu těla (viz čl. 156) byl ztotožněn s pachovým vzorkem obžalovaného (viz odborné vyjádření čl. 464 a násl.). K posouzení relevance daných stop je dle názoru soudu nutné připomenout, že obžalovaný s poškozeným spolu bydleli v tomtéž pokoji na ubytovně, pravidelně se stýkali a evidentně spolu pobývali i bezprostředně před činem. Kromě toho obžalovaný uvedl, že sice předmětného dne přímo do lesíku, kde byl nalezen poškozený, nevstoupil, ale jinak zde chodil aplikovat si drogy, tedy nelze vyloučit jeho přítomnost na místě v jinou chvíli. K tomuto byl vyslechnut zpracovatel

odborného vyjádření [REDAKCE], který shodně se svým odborným vyjádřením uvedl, že zajištění pachových stop osoby, pokud tato byla přítomna ve volném přírodním prostoru, v rámci kterého působí meteorologické vlivy, je možné i s časovým odstupem týdne. Nelze jednoznačně stanovit dobu, po níž se takto pachové stopy zachovávají v intenzitě takové, aby byly detekovatelné pro služební psy užitě k dané analýze, z praxe by takovou dobu odhadl rozhodně na jeden až dva týdny. Na druhou stranu zpracovatel odborného vyjádření uvedl, že obecně je možný přenos pachu srovnávané osoby skrze jinou osobu na další místo, nicméně zjednodušeně řečeno „síla“ takové stopy není dostatečná, aby za daných okolností byla psem s časovým odstupem detekovatelná. Takový závěr však zpracovatel odborného vyjádření opřel o své profesní zkušenosti, žádné odborné studie na dané téma mu nejsou známy, stejně jako uvedl, že obecně není možno zcela vyloučit takový přenos pachu další osoby. Dále potvrdil, že lze pochybovat o detekovatelnosti pachové stopy v případě např. pouhého projití osoby místem detekce dané stopy, k pozitivnímu výsledku je nutné, aby se daná osoba na místě po určitou dobu zdržovala. Z výpovědi zpracovatele odborného vyjádření se tak podává, že skutečnost, že byly s několikadenním časovým odstupem od činu na místě zajištěny stopy, v nichž byla metodou pachové identifikace detekována pachová stopa obžalovaného, rozhodně odpovídá možnostem dané analýzy, psi jsou schopni i s daným časovým odstupem takovou stopu ztotožnit. Nicméně dle názoru nevznikl zcela jednoznačně závěr zpracovatele odborného vyjádření v otázce možného přenosu daných stop, což je právě v praxi důvodem ke zpochybňování výsledků takové metody. Byť si je soud vědom nové metodiky, která upravuje způsob provádění takové analýzy, a jejímž účelem bylo zejména eliminovat možnosti chybné identifikace danou metodou právě s ohledem na možný přenos pachové stopy, soud z výpovědi dané osoby rozhodně nedovozuje jednoznačný závěr, že přenos pachu z obžalovaného na místo činu, pokud taková pachová stopa obžalovaného byla přítomna na těle poškozeného (z důvodu jejich častého kontaktu), je zcela vyloučen. Ostatně zpracovatel daného vyjádření takovou variantu nevylučoval, pouze uváděl, že dle jeho profesních zkušeností při užití nové metodiky snímání a vyhodnocování pachových stop by taková stopa neměla být pro služebního psa detekovatelná (v podstatě z důvodu zanedbatelného množství daného pachu, když navíc se k detekci užívají dva psi). Tedy byť zpracovatel uváděl vysokou míru pravděpodobnosti vyloučení takového přenosu, zcela jednoznačný jeho závěr dle náhledu soudu nebyl. Navíc z výpovědi zpracovatele odborného vyjádření vyplývá, že sice k přenosu pachu osoby takto může dojít, ale v množství, které je pro detekci nedostatečné, proti čemuž je možno logicky argumentovat, že taková detekce pak nutně závisí na citlivosti čichu konkrétního zvířete, jde tak o okolnost objektivně jakkoliv neověřitelnou. Kromě toho obžalovaný uvedl, že na dané místo, kde bylo nalezeno tělo poškozeného, chodil, nelze tak zcela vyloučit, že takto byla zajištěna stopa obžalovaného zanechaná na daném místě v souvislosti s jinou událostí než je projednávaný čin, tedy při jiné přítomnosti obžalovaného na daném místě, to vše za okolností, kdy zpracovatel odborného vyjádření připustil, že služební pes je schopen vnímat pach osoby zajištěný na místě volně přístupném i s odstupem delším než byla doba od předpokládaného usmrcení do nálezů těla poškozeného a zajištění daných pachových stop. Soud tak není schopen vyloučit možnost, že pachová stopa obžalovaného na místě činu vznikla při jiné události, než bylo právě usmrcení poškozeného.

15. Dále je nutné připomenout, že v řízení bylo prokázáno, že obžalovaný následně v době, kdy se poškozený nevrátil na ubytovnu, užíval jeho mobilní telefon, a dokonce jej předal do zastavárny. Nicméně obžalovaný se bránil tvrzením, že i v době předchozí někdy telefon poškozeného užíval, což nelze vyloučit, přičemž ze zástavních lístků, které v přípravném řízení předal policejnímu orgánu, vyplynulo, že tento uzavřel celkem tři smlouvy o zástavě, jejichž předmětem byl mobilní telefon. Na žádost soudu bylo doplněno šetření k daným zástavám, kdy bylo zjištěno, že k první zástavě mobilního telefonu zn. Motorola došlo dne 31.8.2022, kdy tento byl zastaven do 7.9.2022, dále pak nejspíš totožný telefon měl obžalovaný zastavit dne 6.10.2022, a to do 21.10.2022 a naposledy byl zastaven obžalovaným mobilní telefon zn. Redmi 10, a to dne 31.10.2022, kdy k vyzvednutí mělo dojít dne 21.11.2022. Dále byl zajištěn údaj o zastavení mobilního telefonu zn. Samsung, kdy tento měl být vyzvednut do 7.9.2022 a dle obsluhy zastavárny měl být zastaven přibližně po dobu jednoho měsíce. Kromě toho bylo zjištěno (viz ÚZ čl. 256), že obžalovaný i

poškozený v rozhodné době užívali více telefonních čísel (zjištěno na základě uvedení těchto čísel dalším osobám či z příslušných registrů), přičemž z dokazování vyplynulo rovněž to, že konkrétně v mobilním telefonu zn. Redmi 10 bylo užíváno telefonní číslo náležející jak poškozenému, tak i obžalovanému. Stejně tak bylo zjištěno, že telefonní číslo užívané dříve poškozeným bylo v době po jeho smrti užíváno v mobilním přístroji, který užíval obžalovaný. K tomuto uvedl obžalovaný, že vzájemné půjčování mobilního telefonu s poškozeným v době dřívější provozovali, shodně jako připustil, že i po zmizení poškozeného používal jeho mobilní telefon (tento zůstal na pokoji ubytovny, poškozený ho v době činu neměl mít). Obžalovaný připustil i to, že mobilní telefon poškozeného dával do zástavy. Nicméně z výše uvedených zástavních lístků vyplývá, že k zastavení mobilních telefonů ze strany obžalovaného došlo v jednom případě před smrtí poškozeného, a v době následující po smrti pak 6.10.2022 (není zřejmé, či je daný přístroj) a dne 31.10.2022 (přístroj, byť jej nelze jednoznačně identifikovat, svou značkou odpovídá mobilnímu telefonu, jenž užíval poškozený). V obou případech však nejde o situaci, kdy by přístroje byly zastaveny v úzké časové souvislosti s usmrcením poškozeného (jak by bylo logické za situace, kdy by obžalovaný měl např. majetkovou motivaci k činu). Obecně je možno uvést, že soud v podstatě nezjistil žádný motiv obžalovaného k usmrcení poškozeného. Ze spisového materiálu se v podstatě nabízel motiv žárlivosti daný vztahem obžalovaného ke sv. [REDAKCE] a jeho podezření vůči poškozenému, že má o dotyčnou také zájem, což kromě obžalovaného popřela rovněž sv. [REDAKCE]. Kromě toho z dokazování vyplynulo, že vztah obžalovaného se sv. [REDAKCE] byl chvilkový, v podstatě trvající řádově několik dnů, kdy mělo dojít k ojedinělému pohlavnímu styku či pohlavním stykům, po nichž se už dotyční neviděli, což mělo skončit v době kolem 20.8.2022, tedy cca tři až čtyři týdny před tím, než měl být usmrcen poškozený. Z kamerových záznamů zachycujících obžalovaného a poškozeného v rozhodné době (která má dle obžaloby úzce časově předcházet útoku) současně není vůbec zřejmé, že by mezi těmito probíhal nějaký vyhrocený rozhovor či spor, předmětného dne spolu odcházeli z ubytovny celkem ve dvou případech a z dokazování spíše vyplývá, že spolu dotyční vycházeli bez větších problémů. Soud pochopitelně nevylučuje vznik náhlého konfliktu mezi jmenovanými, kdy již z průběhu hlavního líčení bylo zřejmé, že obžalovaný je osobou velmi impulsivní a problematicky se ovládající, což ostatně vyplývá i ze znaleckého posudku k jeho osobě, nicméně takový závěr je pouhou spekulací nepodloženou konkrétním důkazem. Rozhodně pak z povahy obžalovaného soud nemůže dovozovat závěry o případné motivaci obžalovaného k trestnému činu.

16. Dále lze zmínit, že v blízkosti nálezu těla poškozeného byl dále nalezen nůž, na jeho čepeli nelze vyloučit přítomnost krve, nicméně specificky se tuto nepodařilo prokázat, z nože byla zajištěna pachová stopa, kterou v rámci hlavního líčení soud nechal porovnat s pachovým vzorkem obžalovaného s negativním výsledkem. S ohledem na závěry znaleckého posudku OKTE (čl. 386 a násl.) ovšem rozhodně není prokázáno, že daný nůž nacházející se na místě činu musí mít nutně souvislost s usmrcením poškozeného (místo je hojně užíváno osobami bez domova a uživateli návykových látek, takže obecně se na daném místě nachází mezi rostlinnou vegetací větší množství různého odpadu a dalších věcí – částečně je seznatelné z fotografií pořízených při ohledání místa činu).
17. Pokud soud shrne důkazní situaci, tak obžalovaný se s poškozeným zdržoval prokazatelně poblíž místa, kde byl tento usmrcen, v době časově úzce předcházející jeho smrti, současně bylo takto prokázáno, že zatímco oba vstupovali do daných míst společně, po cca jedné hodině odtud obžalovaný odcházel sám. Na místě činu (přírodní terén, mimo tělo poškozeného) byla nalezena pachová stopa obžalovaného. Obžalovaný v době následující používal mobilní telefon poškozeného, který dal i do zástavy, v době časově úzce následující po činu ukončil své zaměstnání i ubytování na ubytovně, kde dosud pobýval (resp. po ukončení zaměstnání musel opustit i ubytovnu, kterou mu platil zaměstnavatel). Dotyčný je levák za situace, kdy zranění na těle poškozeného dle soudních lékařů odpovídají útoku osoby, která je levákem.
18. Na druhou stranu k pachovým stopám je nutné znovu uvést, že obě osoby spolu bydlely, pravidelně se stýkaly, tedy je možno předpokládat, že na svém těle mohly mít i pachovou stopu toho druhého.

Byť šlo o ztotožnění pachové stopy nikoliv z těla poškozeného, ale ze zeminy na místě činu, nelze dle náhledu soudu vyloučit přenos stopy obžalovaného z těla poškozeného. Kromě toho obžalovaný uváděl, že do daných míst chodil, tedy daná stopa zde mohla být z titulu jiné přítomnosti obžalovaného na daném místě. Soud není schopen takový způsob vzniku pachové stopy obžalovaného na daném místě vyvrátit. Na závěr k danému typu důkazu je nutné připomenout poměrně obsáhlou judikaturu vyšších soudů hodnotící pachové stopy jako pouze podpůrný, doplňkový důkaz, na němž není možno založit samotný výrok o vině obžalovaného skutkem.

19. K tomuto lze citovat např. rozhodnutí Nejvyššího soudu ČR sp.zn. 7 Tdo 586/2012, podle něhož je metoda pachové identifikace důkazem podle § 89 odst. 2 trestního řádu vyznačující se takovými zvláštnostmi, které ji charakterizují jen jako důkaz podpůrný a nepřímý. Tyto zvláštnosti se odvíjejí od toho, že podstatou metody je chování zvířete (psa), které není ověřitelné lidským smyslovým vnímáním. Není tu tedy žádná možnost kontroly věrohodnosti tohoto důkazu obsahovým ověřením vlastního identifikačního aktu. K tomu přistupují ještě další okolnosti, které připouštějí jiný závěr, než že identifikovaná osoba je pachatelem, např. možnost přenosu pachové stopy prostřednictvím jiné osoby. Obdobně i rozhodnutí ÚS ČR hodnotí výsledky metody pachové identifikace toliko jako nepřímý důkaz, který jako jediný zpravidla k uznání viny trestným činem nepostačuje (sp.zn. IV.ÚS 1098/15, II.ÚS 4266/16). Důkaz pachovou zkouškou, resp. identifikací pachových stop, je důkazem pouze nepřímým, jehož vypovídací hodnotou je nanejvýš to, že se pach určité osoby (obviněného) na konkrétních místech či předmětech nacházel, takže s nimi přišla do styku, ale neznamená to, že obviněný bezpochyby spáchal trestný čin, pro nějž je stíhán a který s uvedenými místy či předměty souvisí. Ani větší množství ztotožněných pachových stop obviněného opatřených s využitím cvičených psů samo o sobě nemůže změnit nepřímou povahu tohoto důkazu a učinit z pachových stop důkaz přímý, protože zjištěné poznatky nelze přezkoumat jiným kvalifikovaným způsobem. Výsledek metody pachové identifikace je typickým nepřímým důkazem, který potvrzuje skutečnost, že se určitá fyzická osoba dostala do kontaktu s předmětem, z něhož byla stopa sejmuta, nikoli že určitá osoba přímo spáchala trestný čin. Musí tedy existovat další skutečnosti, které tvoří uzavřený řetěz důkazů, resp. nesmí existovat žádná jiná reálná možnost, že by se mohl činu dopustit někdo jiný než osoba obviněná. Jinak řečeno, aby důkaz pachovou identifikací byl dostačující, je třeba, aby tento důkaz nebyl pro uznání viny důkazem jediným, osamoceným (rozh. NS ČR sp.zn. 8 Tdo 1706/2016).
20. Vztaženo na projednávanou věc obžalovaný nejen, že byl v úzkém kontaktu s poškozeným, tedy je možno připustit přenos pachové stopy obžalovaného z těla poškozeného do míst, v nichž se zdržoval poškozený, ale současně obžalovaný vypověděl, že na dané místo v době předchozí běžně chodil (aplikovat si drogu), tedy zde jeho pachová stopa mohla být z titulu přítomnosti v době nesouvisející s usmrcením poškozeného. Tedy za daných okolností nelze důkazní hodnotu tohoto důkazu přeceňovat.
21. Kromě toho byl z plošného stěru z oděvu poškozeného, konkrétně z ponožek (viz znalecký posudek OKTE čl. 386 a násl.), stanoven smíšený DNA profil, jehož majoritní složka byla ztotožněna s osobu [REDAKCE] (viz čl. 397 a násl., na rozdíl od ZP čl. 408 a násl., kdy byl znovu zkoumán povrch celých ponožek a průkaz DNA dané osoby již nebyl stanoven). Z výpovědi sv. [REDAKCE] se vůbec nezdařilo odhalit způsob, jakým by se tato jeho stopa mohla na oděv poškozeného dostat, tento uváděl, že neměl žádný kontakt s poškozeným ani s místem, kde byl poškozený nalezen. Bez významu ovšem není, že uvedená osoba byla v minulosti mnohokrát vyslýchána v souvislosti s trestnou činností, pobýval ve výkonu trestu odnětí svobody, tedy se současně jedná o osobu, jejíž věrohodnost není příliš valná. Byť tento důkaz nikterak nevyvíňuje obžalovaného, je jedním z okolností, jenž vrhají určité nejasnosti do důkazní situace. Ostatně stejně jako další okolnost, kdy z výpovědi svědků vyplývá, že tentýž či následující den měla na ubytovnu přijít neznámá žena, která se domáhala vydání věci poškozeného s tím, že tento se odstěhoval k ní. Pakliže by byl pachatelem činu obžalovaný, soud vůbec neshledává význam této události. Pokud by měla být důvodem snaha získat věci poškozeného, pak obžalovaný s tímto bydlel v pokoji na

ubytovně, tedy měl k věcem přístup. Jediný význam by pak mohla mít snaha odvést pozornost od zmizení poškozeného, tedy by obžalovaný musel s další osobou domluvit, aby takto přišla na ubytovnu, nicméně takové chování se nejvíce jeví jako příliš logické, jelikož by takto v podstatě obeznámil další osobu – onu ženu s okolnostmi, které by později mohly vést k jeho usvědčení, to vše za situace, kdy poškozený měl být zasloužilým konzumentem alkoholu, u něhož nebylo vzácné, že po určitou dobu nebyl k zastížení (nejen výpověď obžalovaného, ale i sdělení jeho „patrona“ z pracovní agentury). Soudu se tak jeví nadbytečné, aby se obžalovaný snažil jakýmkoliv způsobem navenek zakrývat důvody, pro které poškozený nedorazil na ubytovnu, když poškozený byl osobou, u níž chvilkové „zmizení“ nebylo vzácností. Navíc daná žena nebyla vůbec ztotožněna, tedy její případná spojitost s obžalovaným je čistou spekulací. Pokud by pak soud měl věřit výpovědi sv. [REDAKCE] (o jejíž věrohodnosti již bylo výše hovořeno, tato má rovněž větší množství záznamů v rejstříku trestů), tak poškozený měl mít vztah se sv. [REDAKCE] (tuto označila za ženu, která s ním i bydlela na pokoji ubytovny, a kvůli níž se měl poškozený pohádat s obžalovaným), přičemž sv. [REDAKCE] pak byla osobou, která měla nalézt tělo poškozeného. Uvedená skutečnost pak v přípravném řízení vůbec nebyla prověřována, opět by šlo o skutečnost vnášející pochybnosti do závěru o vině obžalovaného daným skutkem (resp. o okolnost naznačující možnou jinou verzi události).

22. Byť samotný motiv činu není znakem dané skutkové podstaty trestného činu, je v podstatě okolností, která spojuje skutek s osobou pachatele, poukazuje na důvody, které pachatele ke konkrétnímu jednání vedly, čímž současně zpravidla přispívá k zacílení pozornosti na konkrétní důkazy. V daném případě bylo spekulováno o již naznačeném motivu žárlivosti, který však provedenými důkazy nebyl potvrzen, je možno říci, že byl dokonce spíše vyvrácen (ani samotná sv. [REDAKCE] nenabídla žádné okolnosti, které by takové vnitřní nastavení obžalovaného měly vytvořit). Z dokazování vyplývá, že obžalovaný s poškozeným v podstatě běžně vycházeli, trávili spolu volný čas a žádný důvod, pro který by obžalovaný měl zaútočit na poškozeného, nebyl zjištěn (pokud soud pomine určité hádky nejspíš podpořené alkoholem, o kterých hovořila zejména sv. [REDAKCE]). Současně byl útok veden poměrně intenzivním způsobem, a to v době, kdy byl poškozený dle znaleců soudních lékařů z důvodu své silné podnapilosti v podstatě bezbranný, ostatně žádná obranná zranění na jeho těle nebyla nalezena. Útočník nejprve útočil jedním předmětem, např. kamenem proti hlavě poškozeného, a to opakovaně, poté změnil způsob útoku a zasadil mu ostrým předmětem typu nože čtyři bodné rány do zad. Lze tak předpokládat vyšší míru afektu pachatele či naopak vyšší míru připravenosti pachatele k takovému činu, kdy na straně obžalovaného soud nevidí žádné okolnosti, které by mohly takový jeho stav v rozhodné době vyvolat (nenabízí se důvod, pro který by obžalovaný dopředu zamýšlel poškozeného usmrtit, stejně jako není známa okolnost, která by u něj měla vyvolat afekt, byť tento k takovému typu chování inklinuje). Poškozený pak byl osobou notně požívající alkohol, dle svědkyň [REDAKCE] a [REDAKCE] pod vlivem alkoholu poměrně agresivní, pohybující se v subkultuře osob, jež mají blízko k páchání trestné činnosti, nelze tak zcela vyloučit variantu obžalovaného, že poškozený na konkrétní místo šel cíleně za účelem schůzky s další osobou z takového prostředí, případně se s někým takovým mohl v daném místě potkat náhodně. Z dokazování vyplývá, že v dané oblasti se nachází i místo, kam si osoby závislé na návykových látkách chodí aplikovat drogy (jedná se o místo, kde byly při ohledání nalezeny písemnosti a peněženka poškozeného). Nelze tak vyloučit kontakt takových jiných osob s poškozeným, jenž byl v té době pod značným vlivem alkoholu, což mohlo vyústit v konflikt. V neposlední řadě není vyloučeno, že ke smrti poškozeného došlo řádově o několik hodin později, kdy tento v mezidobí mohl vejít v kontakt s další osobou i na místě odlišném od místa činu za předpokladu, že se mohli později do daných míst opět přesunout (ostatně vedla tudy cesta zpět z [REDAKCE] na ubytovnu, kde bydlel poškozený, stejně jako jde o místo, kde lze stranou od veřejnosti požívat alkohol či si aplikovat drogy). V řízení např. vůbec nebylo objasněno, jak či z jakého důvodu se peněženka poškozeného měla vyskytovat cca 150 metrů od jeho těla, kde měla být nalezena sv. [REDAKCE] a spol. Je evidentní, že pachatel či jiná osoba, která by našla tělo poškozeného a neinformovala o tomto policii, by museli peněženku dotyčnému vzít a takto jí zahodit na jiném

místě, případně by jí zde musel poškozený ztratit před svou smrtí. Tímto směrem však prověřování rovněž nebylo vedeno (např. vyhodnocení případných stop na peněženke).

23. Jedním ze základních principů ovládajících trestní řízení je ústavně zaručený princip presumpce nevin, jenž vyžaduje, aby to byl stát, kdo nese konkrétní důkazní břemeno, přičemž existují-li jakékoliv rozumné pochybnosti, nelze je vyložit v neprospěch obžalovaného, ale naopak je nutno je vyložit v jeho prospěch. Z principu presumpce nevin plyne pravidlo in dubio pro reo, dle kterého, není-li v důkazním řízení dosaženo praktické jistoty o existenci relevantních skutkových okolností, tj. jsou-li přítomny důvodné pochybnosti ve vztahu ke skutku či osobě pachatele, jež nelze odstranit ani provedením dalšího důkazu, je nutno rozhodnout ve prospěch obžalovaného (např. nálezy Ústavního soudu, sp. zn. I. ÚS 733/01, I. ÚS 3094/08). Ani vysoký stupeň podezření sám o sobě není s to vytvořit zákonný podklad pro odsuzující výrok (nálezy Ústavního soudu sp. zn. III. ÚS 398/97). Trestní řízení totiž vyžaduje ten nejvyšší možný stupeň jistoty, který lze od lidského poznání požadovat, alespoň na úrovni obecného pravidla „prokázání mimo jakoukoliv rozumnou pochybnost“. Odsuzující rozsudek tedy může být vyneset až tehdy, pokud byly odstraněny všechny důvodné pochybnosti o vině obžalovaného, přičemž není-li vina plně prokázána, musí být obžalovaný zproštěn obžaloby, neboť nedokázaná vina má stejný význam jako dokázaná nevin. (nálezy ÚS sp.zn. IV. ÚS 260/05, II.ÚS 4266/16).
24. Po provedeném dokazování soudu nezbyvá než konstatovat, že existuje podezření, že se obžalovaný dopustil projednávaného činu, když byl osobou, jenž prokazatelně procházela v doprovodu poškozeného v blízkosti místa, kde byl poškozený následně usmrcen, to vše za situace, kdy na místě činu byly přítomny jeho pachové stopy a určitou nestandardnost chování obžalovaného je možné spatřovat i v jeho následných krocích, kdy ukončil pracovní poměr, který do té doby měl, opustil ubytovnu, na níž bydlel s poškozeným, a disponoval s jeho mobilním telefonem (a je levákem za situace, kdy útok pravděpodobně spáchal levák). Nicméně všechny tyto skutečnosti i při jejich zhodnocení ve vzájemných souvislostech u soudu vzbuzují toliko podezření ve vztahu k obžalovanému, rozhodně nedosahují úrovně „prokázání viny mimo rozumnou pochybnost“, když pouze v případě takového výsledku důkazního řízení smí soud učinit závěr stanovící vinu obžalovaného skutkem. Z pohledu soudu tak důkazy svědčící vině obžalovaného nejsou dostatečné k prokázání této viny mimo rozumnou pochybnost, kdy soud dle svého náhledu provedl veškeré relevantní důkazy a není si vědom možnosti provést jakýkoliv další důkaz, jenž by mohl daný závěr soudu zvrátit. Naopak se nepodařilo rozptýlit některé nejasnosti, které naopak svědčí závěru o jiném průběhu skutkového děje, než nabízí obžaloba.
25. Po provedeném dokazování tak je bez důvodných pochybností prokázáno, že se stal skutek, jenž je předmětem obžaloby, tento je nepochybně trestným činem (což vyplývá ze znaleckého posudku soudních znalců), nicméně nebylo zákonem stanoveným způsobem rovněž prokázáno, že skutek spáchal právě obžalovaný. Soud tak rozhodl dle § 226 písm. c) trestního řádu o zproštění obžalovaného obžaloby státního zástupce.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku je možno podat odvolání do 8 dnů od doručení jeho opisu ke Krajskému soudu v Plzni. O tomto odvolání bude rozhodovat Vrchní soud ČR v Praze. Státní zástupce může odvoláním napadnout rozsudek pro nesprávnost kteréhokoliv výroku, a to i v neprospěch obžalovaného, poškozený může podat odvolání toliko v případě, že uplatnil nárok na náhradu škody, a to pro nesprávnost výroku o náhradě škody, zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabránění věci. Obžalovaný má právo podat odvolání pro nesprávnost výroku, který se ho přímo týká. Všechny shora uvedené oprávněné osoby mohou napadat rozsudek také proto, že výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházející rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí. Ve prospěch obžalovaného

mohou rozsudek odvoláním napadnout i příbuzní obžalovaného v pokolení přímém, jeho sourozenci, osvojitel, osvojenec, manžel a druh. Státní zástupce může ve prospěch obžalovaného podat odvolání i proti jeho vůli, stejně tak proti vůli obžalovaného, jenž je zbaven způsobilosti k právním úkonům nebo jeho způsobilost k právním úkonům je omezena, může za něho v jeho prospěch podat odvolání též jeho zákonný zástupce a jeho obhájce.

Ve prospěch mladistvého obžalovaného může i proti jeho vůli podat odvolání i orgán pověřený péčí o mládež, kterému lhůta k podání opravného prostředku běží samostatně.

Odvolání musí být ve lhůtě shora uvedené nebo v další lhůtě 5 dnů k tomu stanovené předsedou senátu soudu prvního stupně také odůvodněno tak, aby bylo patrné, v kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo.

Skutečnosti uvedené v prohlášení viny nemůže obžalovaný napadat opravným prostředkem.

Poškozený, kterému byl přiznán nárok na náhradu škody, může žádat, aby byl vyrozuměn o konání veřejného zasedání o podmíněném propuštění odsouzeného z trestu odnětí svobody. Žádost se podává u Krajského soudu v Plzni.

Plzeň 03.06.2024

JUDr. Helena Przybylová v.r.
předsedkyně senátu

Toto rozhodnutí nabylo právní moci a vykonatelnosti dne 11.6.2024.

Doložku právní moci připojila dne 12.6.2024 Bc. Andrea Švihoříková.